
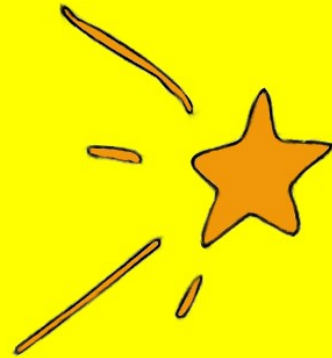
treva

Catalunya, desembre 2017

treva.cat — Innovació personal

---

treva

No serà pas, aquest, un Nadal **normal**.

Portem mesos en estat de xoc, des de la irrupció de les porres als nostres col·legis, i estic convençut que, com em passa a mi, tots esteu revivint moments de fa molts anys, que creïem oblidats.

Llegint una notícia sobre la prohibició de lluir llacets grocs prop dels col·legis, recordava quan anava a l'escola, un cop mort Franco, amb un adhesiu de "Volem l'estatut" que m'enganxava a una parca de l'època. I em va tornar a la ment clarament com un dia, un nen al que ja no poso cara, me la va arrencar i se la va endur. A l'arribar a casa, li vaig demanar a ma mare un altre.

- Què ha passat, Ignasi?

- Res... Me l'han pres...

- I en vols un altre?

- Sí

I vaig continuar lluint l'adhesiu, aquest cop fins que va estar ben atrotinat. A una escola que no adoctrinava i on hi havia diversitat, com sempre ha estat.

I ara fa unes setmanes que porto un llacet groc.

Fart de que es judicialitzin les idees.

Tip de la recomanació d'aparentar neutralitat, que representa de facto l'acceptació de la violència i del poder de la força.

El que estem defensant es la **sobirania**.

El dret a decidir per nosaltres mateixos.

I no ens creiem pas millors o pitjors que d'altres.

Ni més ni menys valuosos.

Però ningú ens pot negar la nostra capacitat de triar quin futur volem. També pels nostres fills.

I és evident que moltes coses no ens agraden, des de fa temps, com demostren els moviments del 15M i les manifestacions massives.

Per la Europa desapareguda pels refugiats.

Per l'acceptació del masclisme.

Pel consentiment a la guerra i a l'ús de la violència.

Per la impunitat del frau sistèmic.

Per la utilització del poder públic pel benefici particular.

Pel repartiment del poder econòmic i polític entre els hereus designats.

I entenc, també, que fa por.

Perquè el canvi sempre fa por.

Por a perdre el que tens.

Quan la realitat és que no tens res, si tens por.

I que si avui permets la injustícia, demà et pot tocar a tu.

De fet, et tocarà segur, ja que utilitzaran la teva por per mantenir-ne dins de la cel·la.

I potser és ingenu creure que cal reaccionar pacíficament davant el que considerem injust.

Però sóc així.

Som així.

A aquest infant que neix per Nadal, la seva societat el va crucificar per molestar.

L'omnipresència de l'ús de la violència per imposar-se.

Veuré milers com jo, deia la cançó, que van vencent la por.

Bon Nadal i un 2018 ple de promeses.
